

Sygn. akt III Kow.2179/14pr

POSTANOWIENIE

Dnia 06.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Jacka Kamińskiego oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **obrońcy** o udzielenie **skazanemu S. G. s. R.** dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§1 kkw w zw. z art.150§1 i 2 kkw oraz art.153§3 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. **odmówić skazanemu S. G. s. R.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wS.z dnia 09.07.2012r., sygn. akt IIK 372/12 pkt wł. I;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25.06.2013r. w sprawie III Kow.585/13pr Sąd Okręgowy w K. III Wydział Penitencjarny udzielił skazanemu na okres 6 miesięcy przerwy w odbywaniu kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach: II K 519/10 SR S., XIII K 1943/09 SR S., II K 372/12 SR S. i II K 519/10 SR S., z uwagi na trudną sytuację zdrowotną. Załączona bowiem do akt sprawy III Kow.585/13pr opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 5.06.2013r. wskazywała na występującą u niego psychozę podobną do schizofrenii. Zdaniem lekarzy, skazany z powodu rozpoznanego schorzenia nie mógł być leczony w warunkach więziennej służby zdrowia.

Z kolei, postanowieniem z dnia 17.12.2013r. w sprawie III Kow.4153/13pr Sąd Okręgowy w K. III Wydział Penitencjarny udzielił skazanemu na okres 6 miesięcy dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Swoje stanowisko uzasadnił nie poprawiającym się stanem zdrowia skazanego i kontynuowaniem przez niego leczenia w zakresie zespołu paranoidalnego. Koniec udzielonej skazanemu dalszej przerwy w karze upłynął w dniu 25.06.2014r.

W dniu 18.09.2014r. skazany rozpoczął odbywanie kary w Areszcie Śledczym w S..

Obrońca skazanego wystąpił do tutejszego Sądu z wnioskiem o udzielenie S. G. dalszej przerwy w karze, motywując go tym, że stan jego zdrowia nie uległ poprawie i nadal jest leczony w Poradni Zdrowia Psychicznego w S..

Wniosek nie jest zasadny.

Artykuł 153 § 3 kkw określa zasady udzielania kolejnej przerwy po ukończeniu poprzedniej. Zasadą jest, że udzielenie nowej przerwy może nastąpić dopiero po upływie roku od daty ukończenia poprzedniej. Jednak przewidziany został wyjątek od tej zasady - w przypadku choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby skazanego albo gdy zachodzi inny wypadek losowy. W tych sytuacjach nowa przerwa może być udzielona bezpośrednio po odbyciu poprzedniej przerwy, a więc przed upływem roku, nawet bez konieczności powrotu skazanego do zakładu karnego.

Skazany, w badaniu wstępnym podał, że rozpoczął leczenie w Poradni Zdrowia Psychicznego w S. z powodu bezsenności. W czasie pobytu w Areszcie Śledczym w S. nie obserwowano zaburzeń psychotycznych. Jednak, z uwagi na dziwaczne zachowanie i urojenia słuchowe, skazany został skierowany z Ośrodka Diagnostycznego w Areszcie Śledczym w K. do Oddziału Psychiatrii Szpitala Aresztu Śledczego w S.. Tam, wdrożono wobec skazanego stosowne leczenie, którym uzyskano poprawę stanu psychicznego, a nadto ustąpiły ostre objawy wytwórcze. Został wypisany z Oddziału na własne żądanie, tym niemniej bez wskazań do dalszej hospitalizacji wbrew woli.

W okresie od 2.07.2014r. do 9.09.2014r. skazany był hospitalizowany na Oddziale Psychiatrii w S. z powodu pogorszenia się stanu psychicznego. Występowały u niego omamy słuchowe. Z placówki tej został wypisany w stanie stabilnym.

W dniu 18.09.2014r. skazany został poddany badaniu w wyniku którego uznano, że stan ogólny jego zdrowia jest dobry, kontakt logiczny zachowany, a skazany jest zorientowany co do miejsca, czasu i własnej osoby. Stwierdził jednak, że okresowo słyszy głosy o treści suicydalnej, w związku z czym zalecono mu opiekę psychologiczną, konsultację psychiatryczną, a także wzmożony nadzór w celi mieszkalnej oraz stosowne leki.

W dniu 10.10.2014r. skazany odbył konsultację psychiatryczną, podczas której podał, że czuje się dobrze i nie zgłasza żadnych skarg odnośnie stanu zdrowia. Nie ujawniono u niego cech psychotycznych i depresyjnych. Zdiagnozowano zespół paranoidalny (przebyty) i zalecono niezbędne leki, tj. Olanzapina 20mg 0-0-1, Pernazyna 100mg 0-0-1 na stałe. Uznano również, że skazany może przebywać w celi ogólnej bez monitoringu. W dniu 3.12.2014r. skazany ponownie był konsultowany. Stwierdzono u niego halucynacje słuchowe, jednak bez myśli samobójczych. Także rozpoznano zespół paranoidalny.

Na posiedzeniu w dniu 12.02.2015r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Z nadesłanej w dniu 23.06.2015r. opinii sądu psychiatrycznej wynika, że skazany w czasie badania był w pełnym logicznym kontakcie orientacji, o jasnej świadomości. Biegli stwierdzili, że S. G. jest osobą z przebyłym zespołem paranoidalnym, a jego funkcje mieszczą się w granicach normy. Stwierdzili cechy zaburzeń osobowości. Nie stwierdzili objawów wskazujących na zaostrzenie procesu psychotycznego oraz wskazujących na występowanie zaburzeń psychicznych wpływających na zdolność do odbywania kary pozbawienia wolności oraz konieczność hospitalizacji psychiatrycznej. Zdaniem biegłych skazany może przebywać w zakładzie karnym pod warunkiem dostęp do konsultacji lekarskich i psychiatrycznych.

Z nadesłanej przez Areszt Śledczy opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 4.08.2015r. wynika, że rozpoznano u niego zespół paranoidalny. Od czasu badania przez biegłych skazany był dwukrotnie konsultowany przez lekarza psychiatrę w dniach: 2.06.2015r. oraz 8.07.2015r. i otrzymał stosowne leki. Jest objęty stałą opieką psychologiczną i psychiatryczną. Zdaniem lekarza więziennego sporządzającego świadectwo lekarskie, skazany może być nadal leczony w warunkach więziennej służby zdrowia, gdzie ma zapewnioną właściwą opiekę psychologiczną i psychiatryczną.

Aktualny stan zdrowia skazanego jest stabilny i nie stanowi choroby psychicznej ani ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie wobec niego kary pozbawienia wolności. W chwili obecnej, brak jest bezpośredniego zagrożenia życia skazanego i możliwości spowodowania dla jego zdrowia poważnego niebezpieczeństwa, w związku z odbywaniem kary w zakładzie karnym. Natomiast, w sytuacji zagrożenia życia bądź zdrowia skazany może zostać skierowany do szpitala wolnościowego.

Przerwa w odbywaniu kary ma charakter celowy i rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. S.A. w L. z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKZw 446/09). Ustalono, że skazany na wolności zachowywał się rażąco nagannie. Zażywał środki odurzające i utrzymywał kontakty z osobami zdemoralizowanymi. Jako nieletni był objęty nadzorem kuratora z uwagi na przejawy demoralizacji i problemy z właściwą realizacją obowiązku szkolnego. Dwukrotnie też zamierzał targnąć się na własne życie. Te okoliczności niewątpliwie wskazują na to, że skazany nie daje gwarancji właściwego zachowania na wolności, w czasie udzielonej mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy bez wątplenia uznać, że nie została spełniona przesłanka określona w treści art.150§1 i 2 kkw, a dotycząca choroby psychicznej bądź ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Dlatego też, uznając wniosek obrońcy skazanego za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1kpk w zw. z art.624§1kpk w zw. z art.1§2kkw.